

[Finansministeren.]

at der blev nedsat et udvalg til undersøgelse af spørgsmålet.

Denne fremstilling er også rigtig. Nu er det ganske vist i og for sig en finansministeriel lov, men på den anden side er det klart, at i praksis er det forsvarsministeriet, der har den direkte berøring med de pågældende tjenestemandsgupper. Jeg kan i den anledning oplyse, at forsvarsministeriet har taget sagen op til undersøgelse, og det er hensigten, at forsvarsministeriet vil optage en forhandling med de pågældende tjenestemandsgorganisationer for at finde en løsning på problemet.

Det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen rejste et spørgsmål vedrørende udgifterne til finansrådgiveren i Washington på finanslovens § 24, afsnit X, og udtalte nogen forbavselse over denne post, idet det ærede medlem mente at have set, at den nuværende finansrådgiver, det ærede medlem hr. Krag skulle kaldes hjem. Hertil er for det første at bemærke, at finansrådgiveren ikke er det ærede medlem hr. Krag, men greve Bent Ahlefeldt. Det ærede medlem hr. Krag er økonomisk rådgiver eller nærmere handelsrådgiver ved ambassaden i Washington, greve Ahlefeldt er derimod finansrådgiver, og det er for så vidt misvisende, når der i finansloven står finansrådgiveren i Washington, han sidder nemlig i New York. Og for det andet, når beløbet er så forholdsvis stort, er det, fordi han har selvstændigt kontor med personale i denne dyre by. Jeg tror iøvrigt, at den kontakt, vi herigennem får med den internationale bank- og valutafond, har betydning. Der er også andre lande, der på tilsvarende måde holder en speciel finansrådgiver derovre. Men jeg gentager, at det har altså intet at gøre med det ærede medlem af dette høje ting, hr. Krag.

Det ærede medlem hr. Frede Nielsen gjorde visse bemærkninger vedrørende Syd-slesvig og beklagede sig over, at forskellige ting ved administrationen ikke gik så hurtigt, som det var ønskeligt, og sagde, at selvom jeg, der på ministeriets vegne leder dette arbejde, har meget at gøre, mente han alligevel, der var et og andet, der manglede. Jeg skal ikke benægte, at denne administration som enhver anden naturligvis har sine ufuldkommenheder, men når det ærede medlem sagde — hvis jeg må tillade mig igen et kort citat —:

„Mange ting gøres ikke blot tilfældigt, men efter mit partis skøn direkte forkert“, så gælder det om denne udtalelse som om flere andre, det ærede medlem har fremsat om dette spørgsmål, at den er holdt i stor

almindelighed. Man er utilfreds, man synes ikke, det er, som det skal være, men det er meget svært at få konkrete holdepunkter for, hvad der egentlig er galt. Jeg forstår, at det blandt andet er kontrollen med de midler, der anvendes dernede. Jeg har tidligere meddelt det ærede medlem, at vi forberedte en revisionsordning. Jeg har nu foreliggende det endelige udkast til en sådan, og vi vil meget snart — antagelig i næste uge — drøfte dette spørgsmål med repræsentanter for de politiske partier, således som vi plejer at gøre det.

Det ærede medlem hr. Rager talte blandt andet om den måde, hvorpå skattevæsenet foretager afregning af for meget erlagt skat. Det ærede medlem sagde, at skattevæsenet nødtigt udbetaler beløbene, og at det hellere vil beholde dem til afregning mod senere forfalden skat. Om dette forhold er der givet regler i statsskattelovens § 38, sidste stykke. Det hedder her,

„at i de tilfælde, hvor en skatteansættelse senere ændres, berigtiges det beløb, som kommunen og den enkelte skatteyder skal betale, ved tillæg eller fradrag i den følgende skattetermin, om fornødent ved tilbagebetaling af det indbetalte eller en del deraf“.

Den fremgangsmåde, det ærede medlem omtalte, er altså i overensstemmelse med de anvisninger, som loven giver på det pågældende område.

Det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen rejste spørgsmålet om det berettigede i, at socialkontorerne i visse tilfælde fastsætter, at børnetilskud, hvor der skal finde kontant udbetaling sted, ikke sker på een gang, men i kvartårige rater. Dertil skal jeg bemærke, at lovens hovedregel er den, at den del af børnetilskuddet, som overstiger de pålignede skatter, skal udbetales kontant på een gang. Fra denne hovedregel er der imidlertid gjort en undtagelse. Den angår de tilfælde, hvor den, der er berettiget til en kontant udbetaling, på udbetalingstidspunktet oppebærer og i de forudgående 6 måneder har oppebåret løbende fattig- eller kommunehjælp, der udgør en ikke uvæsentlig del af vedkommendes nødvendige forbrug. I sådanne tilfælde kan det sociale udvalg bestemme, at den kontante udbetaling skal ske i kvartårige rater, når udvalget skønner, at den berettigede ikke er egnet til at administrere det samlede tilskud. Det er altså i overensstemmelse med loven, at der i visse tilfælde træffes bestemmelse om ratevis udbetaling af børnetilskud. Det er som nævnt de sociale udvalg, der træffer afgørelsen, men den tilskudsberettigede kan påklage afgørelsen til